

Kmetijske in rokodélske novice.

Na svitlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V srédo 21. Velkitravna. 1845.

List 21.

ISKRE

pri

vmestjenji visokočastitljiviga gospoda, korarja

J A N E Z A K E R S T. N O V A K A

v čast vodstva Ljubljanske duhovšnice

po Njih Prevzvišenosti

premilostljivim gospodu gospodu

KNEZU-ŠKOFU LJUBLJANSKE ŠKOFE

A N T O M U A L O J Z I J U W O L F U

v znamnje ponižnega spoštovanja in dolžniga počešenja

od

bogoslovov c. k. učiliša v Ljubljani 16. Velkitravna 1845.

Srečne ôvce in ovčice,
Ki Pastir jih modri vodi,
Pot svetosti in resnice
Vselej sam pred njimi hodi;

Ki v nesreči in v sreči
Brani, ljubi jih enako,
Zanje breme tud nar veči
Je volján nositi vsako;

Ki mu vselej skerb je mila,
De b' ovčica se ljubljena
Mu iz čede ne zgubila,
Ne zašla nikolj nobena.

VTebi ta e'ga, Knez! spoštuje
Množica hvaležna Tvoja,
Take skerbna podaruje
Nam pastirje roka Tvoja.

V britki žalosti po zgubi
Miloserčniga Skerbnika,
Nadomestit' ga obljubi
V Novim Milost prevelika.

S čim Ti hočemo vračevati
Vse dobrote neštevilne?
S čim se vredne skazovati
Za milosti preobilne?

Eno nam je dopušeno,
To voljni smo vsi storiti:
„*Tvojo voljo prečešeno*
V Namestniku spolniti.“

Sprejmi torej pod peroti,
V redni Vodja! nas — krepósti,
Vodi nas po srečni poti
V previdni Svoj' modrosti.

H timu cela družba zbrana
Te pozdravi — svojga Očeta,
V sercu, v duhu biti vdana
Ravnoserčno Ti obeta.

Vodi nas k studencu luči,
Kjer se duh krepost' napaja,
Nas stezé iskatí uči,
In željene ključe raja;

De poklicu svojmu vgodni
Stop'mo v Svétiga svetiše,
Delat serčni in svobodni,
Kar Gospoda volja iše.

Zhbalarstvo.

In tenui labor; at tenuis non gloria.
Virg. G. I. 4. v. 6.

Pretezhena sima je gotovo rep hudo savijala;
pobrála nam je mnogo ljudi, in sapufila tudi per

zhabelah dofti merlizhev. Redki so per naš na Štajerskim polni zhabelnaki, in pogosto jih je zhifto prasnih viditi.

Zhbalar, kterimu se je tudi enaka sgodila, gré 27. dan Šufhza memo Št. I. nefozh na rami

matike v popravljanje blishnjimu kovazhu. V mislih, de ga nobeden ne slifihi, kér mene v zhbelynaku sedezhiga vidil ni, obstoji, pregleduje moje zhbele, in sam per sebi takó govori: „Lej! lej! v pervi versti so she vfe shive — in v drugi — tudi v tretji in zheterti!“ Pomaje s glavo in rezhe: „to nikdar ni famo na sebi!“ — in gré svojo pot.

Kér je letashno simo, kakor od vezh krajev slishim, veliko tazih zhbely pomerlo, ktere so she sterd i mele, bom storjeno skushnjo osnani: kakó se zhbele po simi bres zoperanje pred smertjo obvarjejo.

V nashih lesenih panjeh, ali voleh — kakor v nekterih krajih pravijo — nektere zhbele fatje delajo po zhes, druge pa po dolgama. Dostikrat se zhbelynji prepriajo, ktero bi boljhi bilo.

Nekteri terdijo, de bi savoljo roparz in topote po zhes delo pravo bilo. Tode kriva in narobe je ta! Škushnja me uzhi, de zhbele per takim delu, ako je hujshi mras, ko pet stopinj *), se ne morejo na drugi fat prefeliti. Zhe so torej ob takim mrasu is tistih dveh fatov, med kterima po simi tizhijo, sterd pojedle, bojo od lakote pomerie, zhe se tudi v blishnih fatih she sterd snajde.

Zhe je pa fatje v panju po dolgama, se lahko med shpranjami gori in doli prestavijo tudi v nar hujshi simi. To she davno storjeno skushnjo nam je pretezhena huda sima poterila, kér so le taki s sterdjo she prevideni panji pomerli, kteri so delo po zhes imeli.

Satorej v panj, kader roj ogrebash, vselej en satizh podolgama pertisni, po ktem fe ravnaje bojo zhbele vselej po dolgama svoje delo storile. M. N.

She nekaj od repnih gofénz.

(Is Kershika na Dolenskim.)

Ko so predlanjskim gofénze na njivah povsod skorej vso repo pojedle, so jo ljudje lani grosno pogreshevali in se torej vezhkrat od gofénz menili, in fe zhes nje jesili.

Na svojim sprehodu sim lanjsko jesen mestniga strojarskiga mojstra gosp. F. Banizha, ki je ravno polni vos lepe, debele, mladizhne, is njive domú perpeljane repe pred hifho imel, takó le nagovoril: Letaf je povsod veliko repe; lanjsko leto jo je pa le malo kdo kaj imel. Gosp. Banizh mi odgovori: Jest sim jo pa tudi lanjsko leto veliko imel, vezh ko vse Kerzhanje skupej. Mu pravim: Kaj jim jo niso gofénze, kakor drugim ljudem pojedle? Mi odgovori: Šo tudi na mojo perfhle in fo se jo lotile, pa sim jih kmalo saterl, kér sim svoji drushini vksal, urno matike v roke vséti, in na njivo iti, repo s perfijo sagernit. V kratkim je bila vfa repa s perfijo sagernjena, in takó jo gofénze pod perfijo niso mogle vezh jesti, in so sginile. Ko ni bilo gofénz vezh viditi, smo jo spet ob kratkim odgernili, in sraftla je, de jo je bilo veselje viditi.

Matevsh Sorz, m. vikar.

Popisovanje noviga kolovrata,

Radovedni bofte she poprafiovali, ljubi bravzi, kakšen je neki novi kolovrat, ki je bil v Novizah v 14. listu tega leta osnanjen?

Imenovan kolovrat je prav sa prav po tem narejen, kar se je samôglo boljshiga od domazhiga

in zheskiga kolovrata vseti; je tedej smef od obadvéh.

Domazh kolovrat je preokoren, preteshak sa goniti, prevezh trese, in je s eno besedo prenerodno narejen; satorej se nemore na-nj tanjka in enako ravna nit delati; tudi premalo fuzhe, sató kér verviza zhes vreteno tèzhe, vreteno pa perutnize sa fabo vlézhe, ktere se tolkokrat manj okoli obernejo, kolikokrat se nit okoli vretena oviye; zhe se pa manjkrat perutnize okoli obernejo, manj se nit fuzhe, in satorej je kafneji, kakor vaka okorna rezh.

Nasproti pa je zheskij kolovrat veliko bolj uren mimo domazhiga, kér je manjshii, lahnejshii in veliko bolj perpravno in bolj na tanjko narejen, verviza tèzhe ne zhes vreteno, kakor na domazhim, ampak zhes perutnize; in perutnize vlezhejo sa fabo vreteno, nit se na drugo plat na vreteno navija, kakor per domazhim; satorej se morajo toliko vezhkrat oberniti, kolikorkrat se nit okoli vretena mora oviti, preden je polno: satorej veliko hitreji fuzhe, bolj vlezhe, pa vender le voljnó prijenja, ne vterga, in ni takó svojoglaven, kakor pa naveden domazh kolovrat.

Novi kolovrat ravno takó fuzhe, vlezhe in nit dela, kakor zheskij, famo perutnize so na temu veliko vezhi, vreteno je pa navadnimu domazhim enako, le bolj tanjko in lahno je, in flushi sa v fako prejo: sa prashnje, sa ohlanze in sa hodnik; na perutnizah pa, kjer verviza zhes nje tezhe, so narejene shipze trojne forte, ena majhna sa prashnje, druga malo vezhi sa ohlanze, narvezhi pa sa hodnik, takó de, kader se hozhe prashnje ali ohlanze, ali hodnizhno predivo presti, ni treba vretena in perutniz premeniti, le verviza se dene na vezhji ali manji shipzo.

Sizer je pa kolovrat vef drugazhi narejen; se nizh ne maja, ne trese, ne lese tjé po tleh; satorej ni treba shebljev od sdoej v noge sabijati, s ktemi se pod ali tlak poshkodva. Je slo, slo priprost in zhe se mu vfa priprava, prez vše, bi vsek misil, de je samoteshen stol; prediza sedi na njemu; kolo sa stolam tèzhe, podnoshnik (nogavnila) je pod stolam narejen, pa toliko vùn moli, de se lahko s nogo na-nj stopi in goni. Na preselzi pa sedi prediza, kakor per zheskij. Na naflonu stola je v dva vogla klukafta roka takó perterjena, de se po potrebi lahko gori ali doli premakne, vti roki tezhe vreteno in perutnize. Vse je prav per rokah in pred ozhmi, de se lahko vidi, ko bi se imela preja podsuti, in de se bersh lahko popravi. Na tistim proftoru, kjer je ena prediza dosdej na domazhim ali na zheskij kolovratu predla, samorete sdej dve prav lahko presti, kér prediza in kolovrat nizh vezh proftora ne potrebujeta, kakor navaden stol. To je velika dobrota sa kmetsa, posebno sa uboshne ljudi, ktem sa luh in sa proftor vezhkrat hudo gré. Koló in perutnize se tjé po hifhi od luhhi obernejo, de se luh ne gafi, roké pa se lahko bliso luhhi imajo, de se bolj vidi, pod rokami se pa tudi na vreteno vjeti.

Kolovrat smiram rad tèzhe, de se le vzhafi en malo namashe, sató kér se nemore prah, pesdirje in predivo na vinto in na shtekelj nabirati, kar stolovi plôh brani. Pod stolovim plôham je pa trushiza narejena, v kteri se prasne in napredene vretena hrani; sató jih ni treba po polizah potikvati, kjer vezhkrat doli padejo, se isfujejo, smedejo ali pa se jim shipe pobijejo. Vreteno se nikoli ne rasdela, ampak vezhidel le po nemarnosti v nizh pride,

*) 5 Grade unter 0 nach Reaumur.